

Експортно-імпортна ситуація легкої промислової продукції характеризується негативним торговельним балансом. Це означає, що Україна імпортує продукцію зазначеної галузі набагато більше, ніж експортує, що різко зменшує надходження іноземної валюти в економіку, обмежує її інвестиційні можливості, а також є індикатором того, що продукція українських виробників недостатньо конкурентоспроможна. З іншого боку, це пов'язано з відсутністю стратегічних підходів до розвитку національної промисловості, ефективних підходів до професійного зростання персоналу, вдосконалення інновацій та інвестиційного потенціалу України, що чинить тиск на інтереси національних виробників [5].

Отже, легка промисловість України є перспективною галуззю, драйвером креативної економіки, проте вимагає злагодженого управління з боку держави, яка виступає основним регулятором її сталого розвитку. Маючи виробничі потужності, підприємства здатні нарощувати обсяги виробництва та спроможні підвищити не лише експортний потенціал легкої промисловості, а й збільшувати частку вітчизняних товарів на внутрішнього ринку. Це, в свою чергу, допоможе зменшити надмірний імпорт, що спостерігається протягом останніх років. Такий розвиток подій можливий лише за рахунок практичної реалізації науково-технічних, технологічних і організаційно-економічних рішень та глибоких перетворень економіки.

Джерела та література

1. Розвиток промисловості для забезпечення зростання та оновлення української економіки: науково-аналітична доповідь/за ред. д-ра екон. наук Л. В. Дейнеко; НАН України, ДУ «Інститут економіки та прогнозування НАН України». Київ, 2018. 158 с.
2. Статистичний щорічник України за 2018 рік/за ред. І. Є. Вернера. Житомир: ТОВ «БУК-ДРУК», 2019. С. 251–252.
3. Україна у цифрах. Статистичний збірник 2020/за ред. О. А. Вишневської; Державна служба статистики України. Київ, 2020. 25 с.
4. Україна наростила експорт тканин у країни ЄС. Хто купує найбільше? URL: <https://shotam.info/ukraina-narostyla-eksport-tkanyn-u-krainy-yes-khto-kupuie-naubil-she/>
5. Бондаренко О. С. Тенденції розвитку легкої промисловості та сучасні проблеми управління фінансами. *Економіка і суспільство*. 2016. № 4. С. 286–292.

Гуцман А. – студентка

Науковий керівник: д. е. н., доц.
А. Переверзєва
Запорізький національний
університет;

Прушківський В. – д. е. н., проф.
НУ «Запорізька політехніка»
м. Запоріжжя, Україна

Розвиток молодіжного сільського підприємництва за досвідом ЄС

Розвиток будь-якої країни визначається потенціалом молоді, яка забезпечує прогресивний рух та забезпечує імплементацію європейських цінностей в усі сфери життєдіяльності. Молоде покоління володіє безмежним потенціалом, реалізація якого може допомогти країнам розвиватися у різних сферах, зокрема в галузі сільського підприємництва.

Зауважимо, що молодіжне підприємництво – це економічна категорія, яка характеризує підвищення рівня зайнятості молоді шляхом розробки та впровадження бізнес-ідей [1]. Молодіжне сільське підприємництво являє собою інноваційну форму бізнесу, який функціонує та розвивається в галузі сільського господарства. Діяльність молоді базується на створенні стартапів, реалізація яких фінансуються за рахунок грантів та проектів.

Серед країн ЄС значну увагу розвитку молодіжного підприємництва в галузі сільського господарства приділяє Німеччина. У Німеччині активно функціонує шкільне підприємництво, же зареєстровано більш як сім тисяч шкільних підприємств. Підкреслимо, що їх кількість динамічно збільшується. Учасниками програм є юні підприємці, віком від 12 до 18 років, які займаються створенням фірм з виготовлення продукції та надання різноманітних послуг. Школярі самостійно генерують ідеї стартапів, аналізують ринок та розробляють концепцію діяльності підприємств. Вимоги до діяльності молодіжних підприємств не відрізняється від «дорослого» бізнесу.

Підкреслимо, що головною метою діяльності молодіжних підприємств є не отримання прибутку, а розвиток «м'яких цінностей»: креативність, комунікаційність, вміння працювати в команді та критичне мислення. Така діяльність у Німеччині підтримується державою, вона виступає у ролі каталізатора. На національному рівні запроваджено молодіжний конкурс стартапів (Jugend gründet), завдяки йому учні реалізують свої бізнес-проекти, також реалізується програма «Підприємницький дух у школах» (Unternehmergeist in die Schulen) [2].

Зауважимо, що Україна також намагається залучати сучасну молодь до сільської підприємницької діяльності. Цього року на Вінниччині стартує проєкт JOURNEY, який має на меті зниження безробіття та сприяння розвитку підприємницького потенціалу сільської молоді. Цей проєкт фінансується ЄС та триватиме два роки. Ця програма дає шанс сільській молоді України ознайомитися з практичними підходами ведення та організації бізнесу, використати позитивний досвід Європейських країн-партнерів для розвитку національної економіки. Окрім цього, надається можливість ознайомитися з молодіжними ініціативами італійської та польської сільської молоді, побачити та дізнатися як функціонують подібні підприємства у Європі [3].

Отже, питання молодіжної сільської підприємницької діяльності є актуальним сьогодні та потребує розвитку в Україні. Позитивний досвід країн ЄС дає алгоритм дій, що є необхідним для побудови молодіжної підприємницької діяльності в Україні.

Джерела та література

1. Молодіжне підприємництво – реалії та перспективи. URL: <https://platforma-msb.org/molodizhne-pidpryemnytstvo-realiyi-ta-perspektyvy/>
2. Підприємництво у школі. Як Німеччині це вдалося. URL: <https://life.pravda.com.ua/columns/2020/07/2/241518/>
3. На Вінниччині сільську молодь навчать бізнесу за гроші ЄС. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-regions/2532735-na-vinniccini-silsku-molod-navcat-biznesu-za-grosi-es.html>

Гуц Ю. – студентка

Науковий керівник: доц. С. Ярьоменко
Одеський національний економічний
університет, м. Одеса, України

Теоретичні аспекти сільського туризму в Україні

Розвиток рекреаційної діяльності та туризму у другій половині ХХ ст., а особливо, у кінці 1980-х років сприяв залученню та розвитку сільських територій, які тривалий час були менш популярними у міжнародному туризмі, на відміну від приморських курортів, гірських місцевостей та міст з культурною спадщиною. Зазначимо, що рекреаційна діяльність є важливою складовою діяльності людини з відновлення фізичних і психічних сил людини, може мати різну тривалість організації вільного часу людини, а один із видів рекреації є туристична діяльність, що має чіткі межі за часом, простором з надання послуги тощо.